

66. 104
382.

Kuld munaga. Ta pirdis rätien
munaga torgu ning annas daffi
minema. Meid oei. Ta mõistis
kõa lasti ning ta teadis, kus käia
ta rõõms oli. Taal tuli üks juur
jõgi teel wadda. Teine pool jõe
olei üks lion. Ta kustus jõe ääres
mehi ja nägis ennast üle jõe
wija. Paadis mehed ütlesid et, mee
wiime üksi neid inimesi üle
wõr meile. Kuld rahaga wõivad
ää manna. See üks kunnings
lion ning jii korjataaft saap
aast kuld. Poli kosta ütles
mees külab maal kuldä w. Ta
usdas poeti ning poeti-mehed
föutid. Mees ütles taya poeti ääres
ning annas peal omä kuld muna
wõnetama. Ta wõretas niigauwa
kut pool poeti kuldä täis oei. Kar
fess peal, küps-ta poeti-meide näpft.
Leid-o ülesõu nille ütliid poeti-mehed
jata aga niid jõe, muudu wairum
kõige täawega pöbja.

Mees läks linna ühe rahwri
peale kortri. Seal jõi ning jõi-da
mis fida aga foid, fess kulla puu.
Suffes ole kosta mettes

Seal rahwri juures olei üks juur 104.
wõhu aid. See aidas olei üks rahwri 383.
luur, kolm raud rönnyft peal.
Rahwri pöwnees ütles et, jii aidas
wõit-ja nüll keija aga ää mette
fida luuri üle tõiäq. Mees lubas,
et-ta-¹ tõiä mette. Aga näpft jõe ääres
fuit-ta teadis, et peal taha mitagi, ¹mitte
jaladust oei. Ta ütlesid kuhuigi üht
ning kohkus ää. Luuri del olei
juur keldri ning keldri poari külge
olei kolm meest keelt-pidi üle
peadud. Mees läks tuld fidaone
kinnitufas näpft wõtma. Rahwri
pöwnees nägi mehe näe jumest
ää, et-tal mitagiid ife-¹rahwri wõta
olei juhtund. Ta küsis: Ehy tõiäft-
ja aga felle luuri üles? Lab! ütles
mees ning näpft, minkone mehed
fenna üle peadud w. Rahwri pöw-
nees wääris füs nõnda: Poari
oasta päraft wüs kuri-waim kun-
ninga tütre wäpft ää. See mehed
lubasid kurja-waimu wadda wõthama
mitna, aga need jahid wüs monyfti
ifas. Selt-bäraft pöwimad keelt-
pidi üles. Mees ife tegid enne fuma
föhiäse fadufe, et wõidud. p tahinoid